

KVINDEN OG SAMFUNDET

Udgivet af

Dansk Kvindesamfund

Nr. 10.

20. Maj 1905.

21. Aarg.

Fri eller bunden Beværternæring. — Kvinderne og Valgretten. — Hvor Kvinder virker. — Ensiddighed. — Svar. — Dansk Kvindesamfund. — Presse-Pluk. — Vore Søsterforeninger. — Udlandet.

Fri eller bunden Beværternæring.

Naar man har ønsket at faa Kvinderne repræsenteret ved dette Møde, saa er det i en rigtig Erkendelse af, at det Spørgsmaal, der her drøftes, i høj Grad vedkommer Kvinder.

Ganske vist vil enhver, som ikke hildes af gamle Fordomme, erkende, at intet Spørgsmaal, der gælder vort Folks Ve og Vel, kan eller bør være Kvinden fremmed eller uvedkommende, og at det er en Uret mod hende og et Tab for Samfundet, at hun med sin særegne kvindelige Natur og Tænkemaade udelukkes fra Deltagelsen i og Ledelsen af Samfundets Sager; men det kan nok siges, at den Sag, som er for her, i ganske særlig Grad og paa en egen direkte Maade vedkommer Kvinden.

Thi hvis det, at Beværternæringen gives fri, vil bevirke, at Beværternæringens Antal øges i en uforholdsmæssig Grad — og dette synes ganske uundgaeligt — og hvis det, at Beværternæringens Antal øges, vil bevirke, at Fritelsen til Misbrug af Alkohol bliver endnu større, end den alt er — og dette synes lige saa uundgaeligt — saa vil det i høj Grad komme til at gaa ud over Kvinderne, særlig Hustruerne og Mødrene, deres Hjem og deres Børn.

Her tænker jeg ikke paa de Kvinder, for hvem Alkohol er en Fristelse, men jeg tænkes paa dem, der igennem deres Mænd faar deres Liv lagt øde ved Alkohollens ubegribelige Magt og dens sørgelige Virkninger; thi det blev mangan Kvindes ulykkelige Skæbne at se den, hun elskede, fornædres, fordi Tilbøjeligheden til Drik ad den ene eller den anden Vej brød frem og fik Overtaget over hans Viljekraft og Evne til Selvbeherskelse; at se ham lidt efter lidt forandres til et stakels, modstandsløst Vrag, hos hvem hun hverken kunde finde Raad eller Hjælp i Livs-

kampen, eller maaske endog forandres til et brutalt Umenneske, hvis Mishandlinger hun maatte døje; at se sit Hjem mere og mere gaa til Grunde — baade i indre og ydre Forstand; at opleve den Ulykke, der vel er den største en Kvinde kan opleve: at føde Børn, der fra Moders Liv forudbestemtes til Elendighed, fordi deres Fader var en Dranker.

Naar man da staar overfor en saadan Landsfjende, en saadan Ødelægger af Værdier, som Alkohollen uimodsigeligt er i vort Folk, saa kan man med Rette vente og forlange, at de Folkets Tillidsmænd, hvem Ansvar for at træffe en Afgørelse i Spørgsmaalet „Fri eller bunden Beværternæring“ paahviler, at de søger at afgøre Sagen saaledes, at der ikke yderligere lukkes op eller skabes nye Baner for Alkohollens ødelæggende Virkninger, men at der — om det var muligt — dæmmes noget af for dens Magt.

Det er sikkert en overordentlig vanskelig Opgave, man her staar overfor — forskellige Meninger og modstridende Interesser gør sig gældende — men netop fordi Opgaven er saa vanskelig, og netop fordi en forkert Løsning af den kan blive saa skæbnesvangere i sine Følger, netop derfor bør Sagen ikke afgøres ensidigt, men alsidigt og grundigt belyses og overvejes, og under Overvejelserne bør alle Hjælpemidler tages i Brug.

Et af de Hjælpemidler, som synes at ligge ret nær, er dette: at søge at drage sig de Erfaringer til Nytte, som man har gjort i andre Lande, hvor Spørgsmaalet „Fri eller bunden Beværternæring“ længe har været brændende, at søge at gøre Brug af de Resultater, som andre Folk er kommet til — saameget desto mere som den af Regeringen her i Landet nedsatte Ædruelighedskommission har foretaget indgaaende Undersøgelser og samlet et stort Materiale paa dette Omraade.